

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 111.411 van 10 oktober 2002.
in de zaak A.127.658/XIV-12.011.**

In zake : XXX, in haar hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van XXX
die woonplaats kiezen bij
Advocaat E. FLAMAND,
kantoor houdende te 2100 DEURNE-ANTWERPEN,
Sint-Rochusstraat 59

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse
Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, in haar hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger, op 4 oktober 2002 heeft ingediend namens XXX, geboren op 8 december 1984 en van Liberiaanse nationaliteit, om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 17 september 2002 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingediend door XXX, onontvankelijk werd verklaard, en van het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 1 oktober 2002, op dezelfde datum aan de verzoekende partij ter kennis gebracht;

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 9 oktober 2002 om 11.20 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. FLAMAND, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat E. MATTERNE die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verwerende partij bij brief van 8 oktober 2002 laat weten dat zij is overgegaan tot de intrekking van het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, zodat de vordering in de mate dat zij de schorsing van de tenuitvoerlegging van dit bevel beoogt, zonder voorwerp is geworden;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde van voormeld artikel 17, §§ 1 en 2, betreft, de verzoekende partij diligent en alert heeft gehandeld, vermits zij op 4 oktober 2002 een verzoekschrift bij uiterst dringende noodzakelijkheid heeft ingediend, onder meer gericht tegen het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, dat uitvoerbaar is op 5 oktober 2002, zodat is voldaan aan de eerste cumulatieve voorwaarde van voormeld artikel 17, §§ 1 en 2;

2.2. Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde van voormeld artikel 17, §§ 1 en 2, betreft, verzoeker vier middelen aanvoert, waarvan het eerste enkel gericht is tegen het inmiddels ingetrokken bevel, zodat dit middel niet-ontvankelijk is; dat de overige middelen gericht zijn tegen de eerste bestreden beslissing die op het eerste gezicht wettig is, gelet op haar motivering die als volgt luidt:

“(…)

Artikel 16 van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk verbiedt betrokkene om,

na de indiening van een aanvraag op basis van hogergenoemde wet, nog een aanvraag in te dienen op grond van art. 9, §3 van de wet van 15/12/80.
(...).”;

Overwegende dat bijgevolg het tweede middel, afgeleid uit de schending van de formele en de materiële motiveringsplicht, en uit de schending van artikel 16 van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk (Regularisatiewet) en uit de schending van het algemeen rechtsbeginsel dat de minderjarige tegen zichzelf in bescherming dient te worden genomen, niet ernstig is;

Overwegende dat het derde middel, afgeleid uit de schending van artikel 2 van het Eerste Aanvullend Protocol van het EVRM en uit de schending van artikel 29 van het Verdrag van New York van 20 november 1989 inzake de rechten van het kind, niet dienstig kan worden aangevoerd tegen de eerste bestreden beslissing, omdat in artikel 10, 4/, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) een regel is ingeschreven die het door de verzoekende partij beoogde doel, met name de gezinshereniging, op het eerste gezicht mogelijk maakt; dat het derde middel bijgevolg niet ernstig is;

Overwegende dat de verzoekende partij een vierde middel afleidt uit de schending van artikel 8 van het EVRM en van de artikelen 9 en 10 van het Verdrag van New York van 20 november 1989 inzake de rechten van het kind;

Overwegende dat om een onbekende reden de verzoekende partij en zijn wettelijke vertegenwoordiger nooit om de gezinshereniging op expliciete wijze hebben verzocht, hoewel dit op het eerste gezicht mogelijk was, gelet op de specifieke verblijfssituatie van de verzoekende partij en van haar moeder, mevrouw P. C.; dat de verwerende partij op goede gronden betoogt dat mevrouw P. C. een identiteitskaart voor vreemdelingen bezit sinds 3 april 2000 en dat op het eerste gezicht de gezinshereniging door de verzoekende partij kon worden ingeroepen tot en met 31 december 2001;

Overwegende dat de federale wetgever de in het middel geïndiceerde bepalingen op het eerste gezicht naleeft door een federale rechtsnorm, zijnde voornoemd artikel 10 van de Vreemdelingenwet waarop de verzoekende partij een beroep had kunnen doen; dat de in het middel geïndiceerde bepalingen niet tot de schorsing van de eerste bestreden beslissing kunnen leiden en dat het middel derhalve niet ernstig is;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede cumulatieve voorwaarde van voormeld artikel 17, §§ 1 en 2, zodat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien oktober tweeduizend en twee, door :

de H. D. MOONS,

wnd. Kamervoorzitter,
staatsraad,

Mevr. M. VAN LIMBERGEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

D. MOONS.